# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 41734**

гр. София, 27.10.2026 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **Първо отделение 54 състав,** в публично заседание на 28.09.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Бозуков**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **9394** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. чл.10,ал.1,т.23 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Й. Д. У. /Y. C. U./ , гражданин на Р. Турция, [дата на раждане] в Каре, притежаващ паспорт № U30477784, издаден на 23.10.2023 г. от Б., валиден до 23.10.2033 г., чрез адв. Н. И. Г., АК-С., със съдебен адрес: [населено място], 1680, [улица]. вх. Д, ет. 9, офис 17/18, срещу Заповед рег. № 517р-13730 от 26.06.26 г. началник група „Миграция“, старши инспектор В. Л., връчена на 13.07.26г., с която на основание чл.26, ал.1 ,вр.с чл.10,ал.1,т.23 от ЗЧРБ е отказано издаване на разрешение за предоставяне право на продължително пребиваване в РБ на жалбоподателя.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност, необоснованост на заповедта, твърди се че е постановена при неправилно приложение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с принципите на административния процес и в несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на процесното решение.

В съдебно заседание, оспорващият Й. Д. У., чрез адв. Н. И. Г. – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът НАЧАЛНИК ГРУПА "МИГРАЦИЯ, СТАРШИ ИНСПЕКТОР В. Л. ПРИ ОДМВР С. "– редовно призован, не се явява и не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства е видно, че жалбоподателят е депозирал Заявление № 517000-4809/06.03.2026г., подадено лично от него Й. Д. У. /Y. C. U./, на основание чл. 24. ал. 1, т. 10 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Подадено е по образец съгласно приложение № 3 във връзка с чл. 14, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България (ППЗЧРБ).

Към заявлението е приложил следните документи:

- копие на документ за задгранично пътуване на Й. Д. У. /Y. C. U./ № U30477784. издаден от Република Турция;
- копие от разрешение за пребиваване на Й. Д. У. /Y. C. U./, № RA1270167, валидно до 27.03.2026г.;
- доказателство за придобито право на пенсия;
- копие от застрахователна полица № 26101112551865 към застрахователна компания „Животозастрахователен институт" АД;
- банково удостоверение за открита сметка и наличност по същата;
- нотариално заверена декларация от А. С. С., ЕГН: [ЕГН], за предоставяне адрес на пребиваване на Й. Д. У. /Y. C. U./ в [населено място], обл. Софийска, [улица]:
- копие от договор за наем на горепосочения имот в [населено място];
- справка за пътуване за периода от 10.03.2023г. до 10.03.2026г.
- справка за пътуване за периода от 12.06.2023г. до 12.06.2026г.

Във връзка с чл. 22. ал. 4 от ЗЧРБ служебно е представено писмо от Държавна Агенция „Национална Сигурност" с рег. № СГ-32-828/16.03.2026г., че не разполагат с информация лицето да представлява заплаха за националната сигурност.

От събраните материали в административната преписка се установило, че за получаване право на продължително пребиваване по реда на чл. 24, ал. 1, т. 10 ЗЧРБ „Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които са получили право на пенсия съгласно законодателството на Република България, държавата си на произход или друга държава и разполагат с достатъчно средства за издръжка в страната", е необходимо чужденецът да отговаря на основните условия визирани в чл. 23 и чл. 14. ал. 1 от ППЗЧРБ - (към заявлението да бъдат приложени доказателства за осигурено жилище.

Във връзка с контролните функции на органите на МВР за осъществяване административен контрол върху пребиваването на чужденците, който включва проверка на декларираните обстоятелства и чл. 10, ал. 2 от ППЗЧРБ е извършена проверка на декларирания от кандидата за пребиваване адрес в [населено място], обл. Софийска, [улица]. Видно от събраните доказателства след извършената проверка, отразена в докладна записка № 517р-10512/13.05.2026г.

по описа на ОДМВР - С. лицето Й. Д. У. /Y. C. U./, не е установено и е проведен разговор с дъщерята на наемодателя Ф. С., която заявиле, че не знае за такъв наемател. От проверката станало ясно, че Й. Д. У. /Y. C. U./ е предоставил фиктивен адрес за пребиваване в Република България като не живее на декларирания в заявлението си адрес и не го е посещавал.

Във връзка с установеното е изпратено съобщение до Й. Д. У. /Y. C. U./, за констатираните нередности с възможност да изрази становище по тях и да представи реален адрес на който пребивава, но такова становище във връзка с констатациите не е постъпило и не са постъпили докумети за нов адрес на пребиваване. Изпратеното писмо е върнато, поради не откриване на

получателя.
По повод установеното отново били извършени проверки на посочения адрес от служители на РУ - С. отразени в докладна записка с рег. № 338р-6579/26.05.2026г. и е снето сведение от С. П. С., живущ на адреса. Същият заявил, че къщата е близнак с два входа и се обитава от семейството му и семействата на братовчедите му и не познава турския гражданин, както и не знае кога, по какъв начин, защо и кой го е регистрирал на адреса. Обяснява също, че лицето никога не е живяло там.
Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, че се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10. ал. 1. т. 23" АО като взел предвид, депозираното Заявление № 517000-4809/06.03.2026г. подадено от Й. Д. У. /Y. C. U./, както и обстоятелството, че лицето е декларирало неверни данни, отказал предоставяне право на пребиваване в Република България на лицето Й. Д. У. /Y. C. U./, дата на раждане: 16.06.1973г., гражданство Турция, на основание чл. 26, ал. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 23, пр. 2 от ЗЧРБ., за деклариране на неверни данни, защото посочения адрес за пребиваване е фиктивно предоставен, във връзка с подадено заявление № 517000-4809/06.03.2026г. по описа на ОДМВР – С., за предоставяне на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл. 24. ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ.

На 26.06.26 г. година ответникът по оспорването издал оспорения Отказ, с който отказал да издаде разрешение за продължително пребиваване в РБ на оспорващия. Отказът е връчен на пълномощник на оспорващия на 13.07.26 г.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, в това число и доказателства, че лицето, издало Отказа заема длъжността- ВПД Директор ОД на МВР- [населено място].

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед, рег. № 517р-13730 от 26.06.26 г. началник група „Миграция“, старши инспектор В. Л. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Отказът е издаден от компетентен орган-това е началник група „Миграция“, старши инспектор В. Л. в Областна дирекция на МВР, на когото изрично по силата на чл.57, ал.1 от ППЗЧРБ, наред с Директора на Дирекция „ Миграция“ или оправомощените от тях длъжностни лица е предоставено право да разглежда документите на чужденеца за предоставяне право на пребиваване след получаване на писмено становище от ДАНС по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", в това число да се произнася и по заявления за предоставяне право на продължително пребиваване на чужденци в РБ.

Между страните няма спор, а от приложените по делото доказателства се установява, че лицето В. Л. Д. Д. към датата на издаване на отказа е заемал длъжността-Началник група „Миграция“ в ОДМВР-С..

Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Отказът съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването и-чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ- отказва се издаване на разрешение или за продължаване срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни. От своя страна, съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23 и 26.

Отказът е мотивиран, като е изпълнено условието на нормата на чл. 26, ал.11 от ЗЧРБ в сила от 23.05.2018 година-отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В тази насока, неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че отказът е немотивиран. На първо място, при посоченото по-горе-при подадено Заявление за предоставяне право на пребиваване, административният орган във връзка с контролните функции на органите на МВР, за осъществяване административен контрол върху пребиваването на чужденците, който включва проверка на декларираните обстоятелства и чл. 10, ал. 2 от ППЗЧРБ е извършена проверка на декларирания от кандидата за пребиваване адрес в [населено място], обл. Софийска, ул. 4Христо М.“ № 25.

Видно от събраните доказателства след извършената проверка, отразена в докладна записка № 517р-10512/13.05.2026г. по описа на ОДМВР - С. лицето Й. Д. У. /Y. C. U./, не е установено. От проверката става ясно, че Й. Д. У. /Y. C. U./, е предоставил фиктивен адрес за пребиваване в Република България като не живее на декларирания в заявлението си адрес и не го е посещавал.

Във връзка с установеното е изпратено съобщение до Й. Д. У. /Y. C. U./, за констатираните нередности с възможност да изрази становище по тях и да представи реален адрес на който пребивава, но такова не е постъпило и не са постъпвали докумети за нов адрес на пребиваване.

При издаването на Отказа ответникът е спазил процесуално-правните разпоредби на ЗЧРБ и ППЗЧРБ.

Правната регламентация на пребиваването на чужденците в РБ се съдържа в ЗЧРБ, в чийто чл. 22 е посочено, че пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на-виза по чл. 9а, ал. 2, т. 3 и 4, международни договори или договори на Европейския съюз с трети държави за безвизов режим, актове на правото на Европейския съюз, които са в сила и се прилагат от Република България, разрешение на службите за административен контрол на чужденците. Разрешението по ал. 1, т. 4 се издава след писмено становище от Държавна агенция "Национална сигурност". В чл.23 от ЗЧРБ е визирано,че чужденците пребивават в Република България: краткосрочно – до 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период от датата на влизането в страната, продължително - с разрешен срок до една година, освен в случаите, предвидени в този закон;дългосрочно-с разрешен първоначален срок 5 години и възможност за подновяване след подадено заявление и постоянно - с разрешен неопределен срок. Заявлението по ал. 1 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок.

В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане. Съгласно чл.19 от ППЗЧРБ за получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и сертификат за актуална регистрация на търговското представителство в Българската търговско-промишлена палата, издаден не по-рано от един месец преди представянето му, в който трябва да е посочено, че са изпълнени обстоятелствата по чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ.

По силата на чл. 14 от ППЗЧРБ за получаване право на пребиваване чужденецът лично представя в Дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага, копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копието се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ, документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси, с изключение на чужденците, кандидатстващи на основание чл. 24, ал. 1, т. 5, 13 и 18, чл. 24в, чл. 24и и чл. 33г, ал. 4 от ЗЧРБ, когато плащането не е извършено по електронен път, доказателства за осигурено жилище, задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО, доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България,свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението. Заявлението по ал. 1 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешения срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.

От доказателствата по видно, че административното производство е инициирано с подаване на Заявление от страна на оспорващия да му бъде предоставено право на продължително пребиваване в РБ,като към заявлението си оспорващият приложил изискуемите документи в това число по чл.14,ал.1 и чл.19 от ППЗЧРБ. Административният орган е събрал доказателства и за това на декларирания адрес оспорващият пребивава ли и е анализирал всички събрани доказателства, като са извършени посещения на адреса, който оспорващият в РБ е представил като адрес, на които ще пребивава и е установил, че оспорващият е предоставил фиктивен адрес. При издаване на Отказа, административният орган е спазил и материално правните разпоредби на ЗЧРБ и ППЗЧРБ.

В нормата на чл.26, ал.1 от ЗЧРБ са визирани предпоставките, при наличието на които се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията на чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23 и 26 ,като по т.23- е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни/, а в случая – неврени данни , а не документ с невярно съдържание.

В Отказа е посочено, че са отразени неверни данни. Тез неверни данни са подкрепени от събраните по делото доказателства/ извършените проверки на адреса, дадените обяснения както от декларatорите, така и от други лица, сочещи, че жалбоподателя никога не е пребивавал на посочените адреси. На тази плоскост обоснован е изводът на административния орган, че представената със Заявлението нотариално заверена декларация за предоставен адрес на пребиваване, са съставени с цел единствено заобикаляне нормите на ЗЧРБ, и предоставяне право на продължително пребиваване на основание чл.24, ал.1 т.6 от ЗЧРБ, но същите не могат да доведат до извод, че следва да бъде представено право на пребиваване, защото лицето не пребивава на територията на РБ. Всичко това сочи, че оспорващият е декларирал неверни данни, че ще пребивава на посочените в нотариално заверените декларации адрес, при което законосъобразно анализирайки всички събрани в хода на административното производство доказателства ответникът по оспорването е издал оспорения Отказ.

Издаденият Отказ отговаря и на целта на закона-да се отказва издаването на разрешения за продължително пребиваване на чужденци в РБ, които не отговарят на изискванията за получаване право на пребиваване и в частност е декларирал неверни данни.

В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира издадения Отказ за предоставяне право на продължително пребиваване на оспорващия за законосъобразен, отговарящ на условията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляне на предявеното срещу него оспорване.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София-град

**Р Е Ш И :**

**ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на** Д. У. Й. гражданин на Р. Турция, [дата на раждане] в Каре, притежаващ паспорт № U30477784, издаден на 23.10.2023 г. от Б., валиден до 23.10.2033 г., чрез адв. Н. И. Г., АК-С., със съдебен адрес: [населено място], 1680, [улица]. вх. Д, ет. 9, офис 17/18, срещу Заповед рег. № 517р-13730 от 26.06.26 г. началник група „Миграция“, старши инспектор В. Л., връчена на 13.07.26г., с която на основание чл.26, ал.1 ,вр.с чл.10,ал.1,т.23 от ЗЧРБ е отказано издаване на разрешение за предоставяне право на продължително пребиваване в РБ на жалбоподателя.

**Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.**